

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Afdelingen for Undervisning
og Dagtilbud

Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5302
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 9 (Alm. del):

I brev af 21. oktober 2015 har udvalget efter ønske fra Jacob Mark (SF) stillet mig følgende spørgsmål:

17-11-2015

Spørgsmål 9:

”Hvilke ”særlige grunde” skal der ligge til grund for, at kommuner må dispensere for klaseloftet på 28 elever, og mener ministeren, at der er behov for ændringer i definitionen af, hvad disse ”særlige grunde” kan være? Der henvises til BUU alm. del – svar på spørgsmål 40 (2014-15, 2. samling). Spørgsmålet ønskes besvaret inden afholdelse af BUU alm. del – samrådssp. G, H og I.”

Svar:

Det følger af folkeskolelovens § 17, stk. 1, at elevtallet i grundskolens klasser normalt ikke må overstige 28 ved skoleårets begyndelse. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde tillade et højere elevtal i grundskolens klasser, dog ikke over 30.

Af forarbejderne til folkeskolelovens § 17, stk. 1, fremgår bl.a. følgende (lovforslag nr. L 111 af 17. november 1988, bemærkningerne til § 1, nr. 2):

”I forslaget til den ny § 15, stk. 1, (nuværende § 17, stk. 1) er det fastholdt, at elevtallet ved skoleårets begyndelse normalt ikke kan overstige 28 elever. Der tænkes specielt på følgende situationer:

På 1-sporede skoler vil blot 29 elever i en enkelt årgang betyde, at der skal dannes 2 klasser. Konsekvensen af 2 relativt små klasser vil ofte være, at elevtallet bliver forholdsvis lavt.

Endvidere forekommer det meget ubehageligt, at en enkelt eller nogle få tilflyttere til et skoledistrikt kan betyde, at eksisterende klasser skal deles.

Af hensyn til eleverne anses det for vigtigere, at undervisningstiden kan fastholdes på et højt niveau, end at der dannes for små klasser med et mindre timetal til følge.

Formålet med den ændrede formulering af § 15, stk. 1, har alene været at tilvejebringe en vis fleksibilitet, så kommunerne i særlige tilfælde kan danne klasser med lidt over 28. Der er derfor foreslået et maksimum på 30.”

I forarbejderne nævnes som et eksempel på et særligt tilfælde den situation, at man vil undgå at dele klassen, hvis en tilflyttende elev bliver nr. 29 eller 30 i en klasse.

Forarbejderne angiver ikke udtømmende, hvad betegnelsen særlige tilfælde dækker over. Det kan ikke udelukkes, at der kan være andre situationer, som kan betragtes om særlige tilfælde. Der kan formentlig også forekomme særlige tilfælde, hvor man ønsker at sammenlægge to relativt små klasser.

Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, hvorvidt der er tale om særlige tilfælde i den konkrete situation.

Jeg mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at indskrænke den fleksibilitet, som folkeskolelovens § 17, stk. 1, giver kommunerne til at vurdere, hvornår der er tale om særlige tilfælde, som kan begrunde, at en klasse har 29 eller 30 elever.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby